Bella får hjælp til at gå i skole

Skrevet og tegnet af:

Jan og Rikke Have Odgaard

Titelblad

Bella får hjælp til at gå i skole

Skrevet af : Rikke og Jan Have Odgaard

Forlag : JHOconsult 997731

ISBN: 978-87-997731-2-1

Ophavsret:

Du må gerne gengive, videresende, og uddele bogen såvel i elementer som hele bogen, blot du husker at angive kilde.

Rikke og Jan Have Odgaard, har konsulentfirmaet JHOconsult

De arbejder som konsulenter på hele det specialpædagogiske område, samt med individuel og familieterapi

”Bella får hjælp til at gå i skole”, handler om en pige på 9 år, der har diagnosen autisme. Bella og de voksne omkring hende, ved ikke rigtig, hvordan det kan blive godt for Bella at gå i skole.

Bogen, ”Bella får hjælp til at gå i skole”, er skrevet med baggrund i de erfaringer, som vi har høstet, når vi har arbejdet med inklusion af børn med særlige behov, i de danske grundskoler.

Begrundelsen for at lave denne bog, er at udbrede viden og forståelse for de udfordringer og muligheder, der i forbindelse med inklusion af børn med særlige behov.

Dette til gavn for både børn, forældre, professionelle og andre der kan blive beriget af større viden og forståelse.

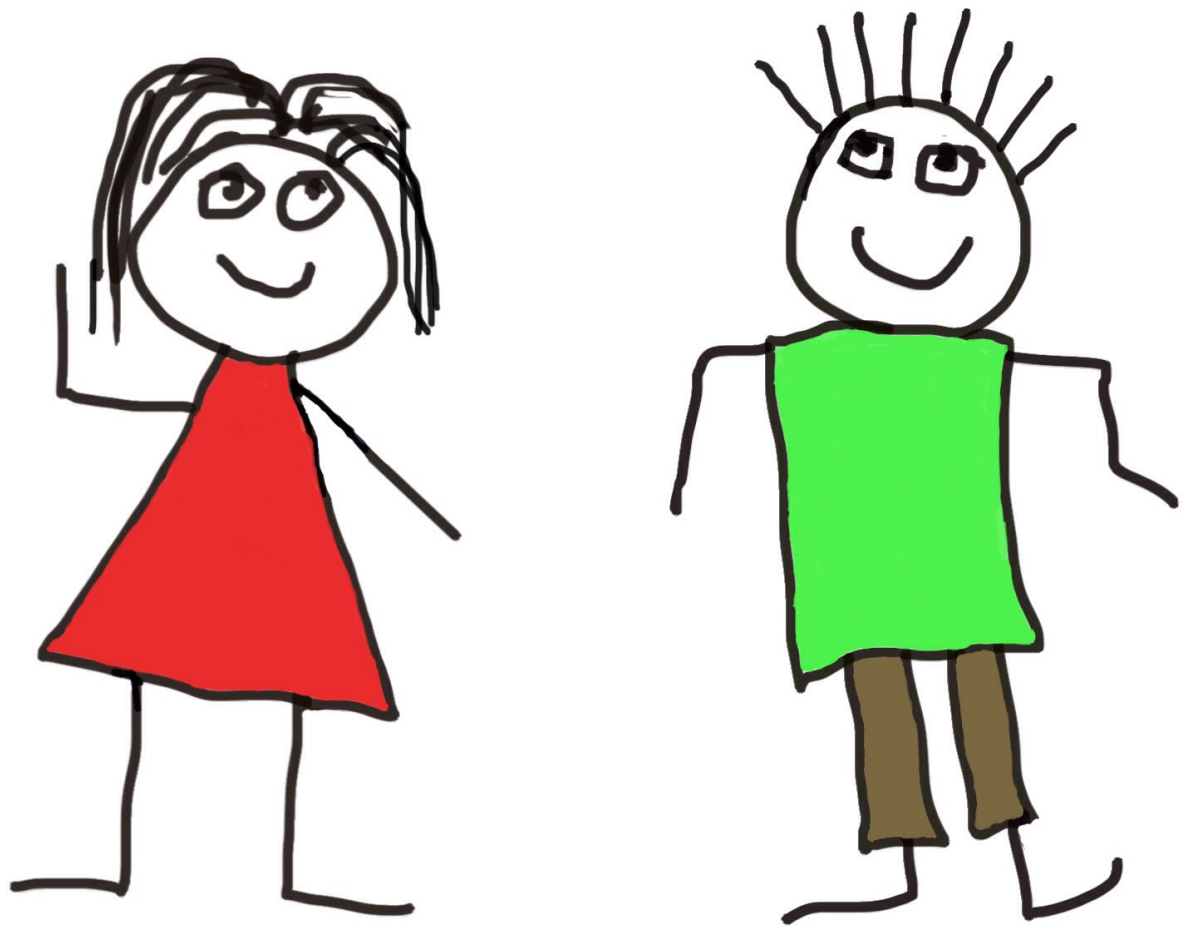

Bella er 9 år gammel. Hun har autisme. Det har hun vidst fra hun var 6 år gammel.

Da Bella gik i børnehave, havde hun en ven. Det var en dreng der hed Jonas.

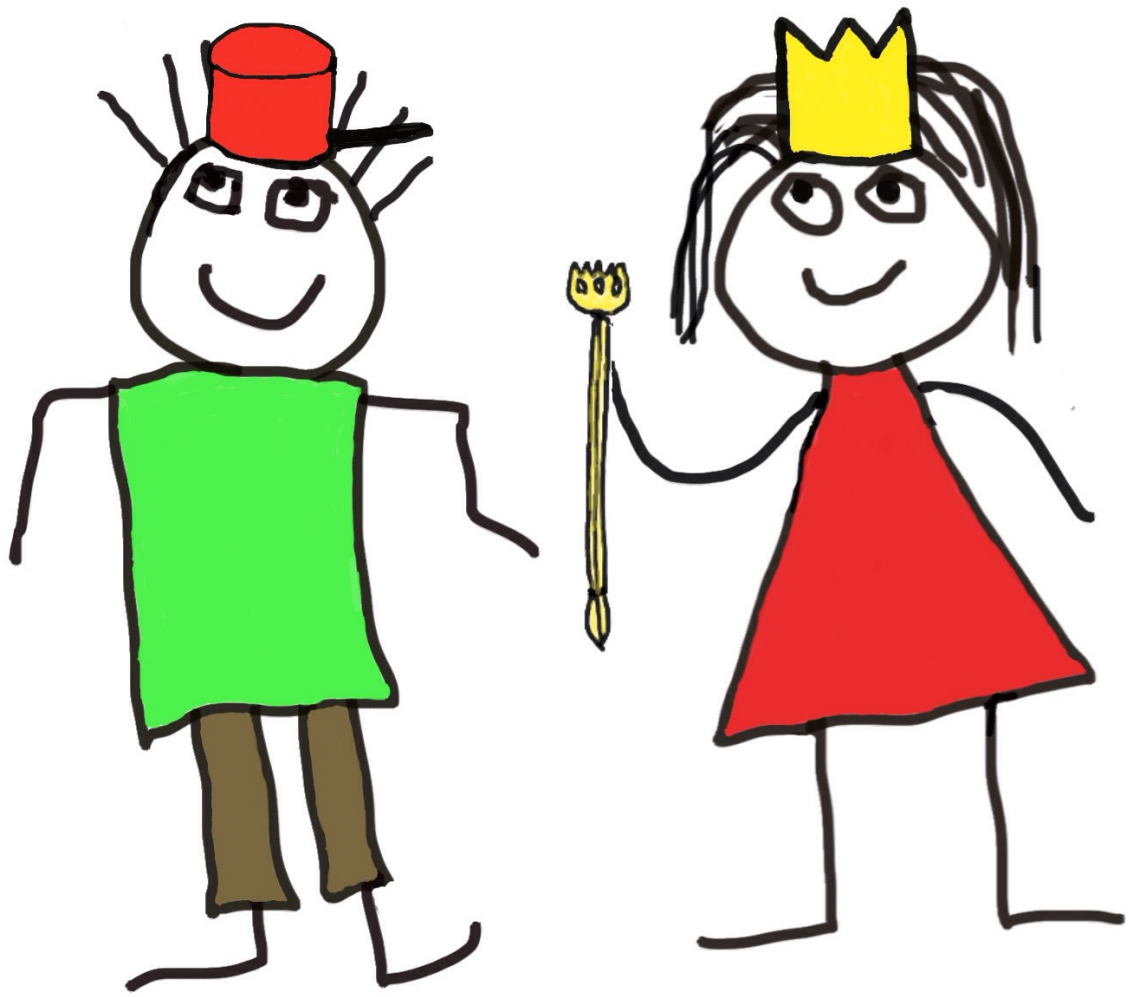

Jonas og Bella legede næsten altid sammen, for sig selv.

Jonas var den der fandt på legene, og det var Bella der styrede dem.

De sagde altid, at Jonas var direktøren og Bella var chefen.

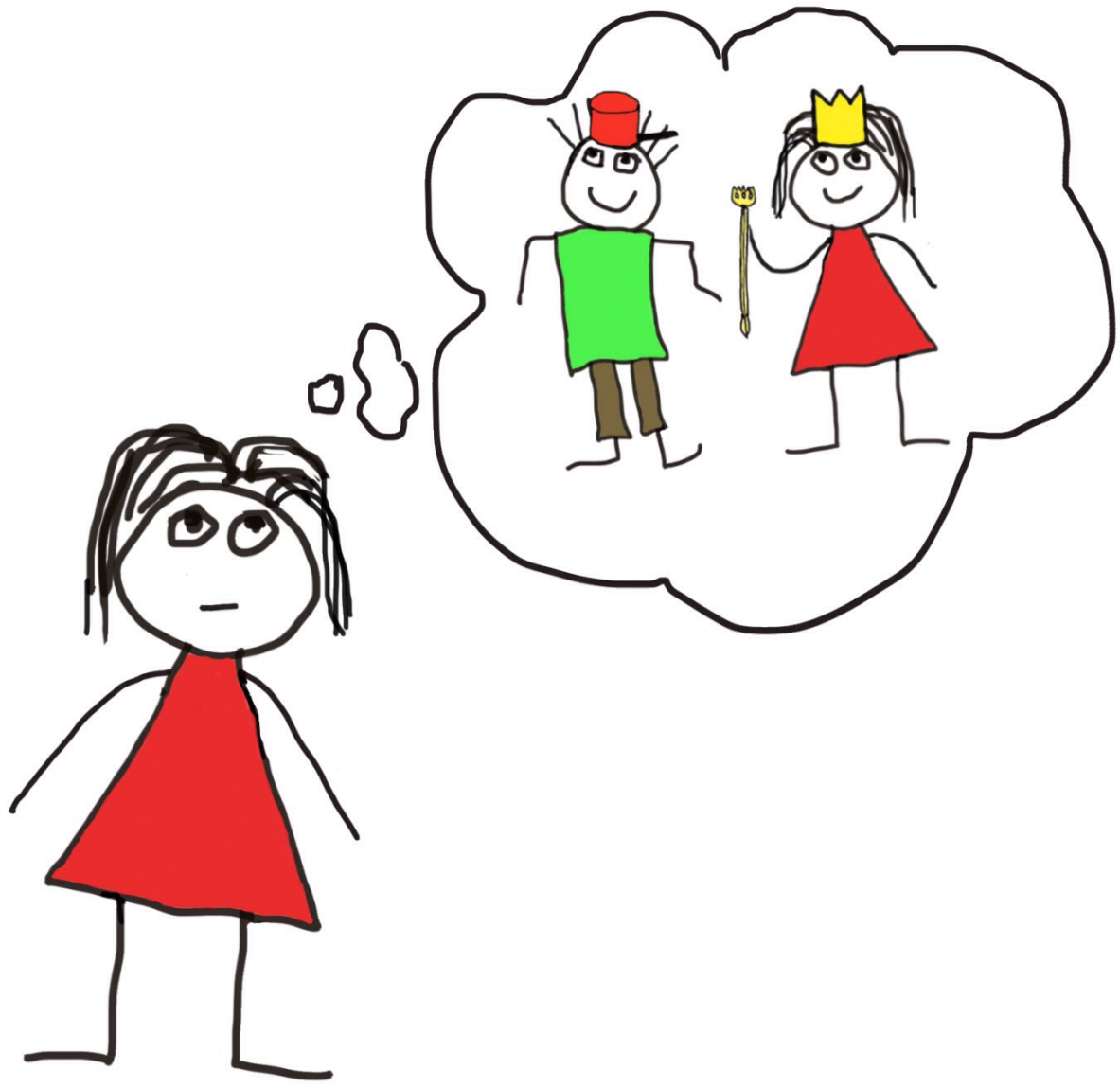

Jonas var kommet på en anden skole end Bella, så nu havde hun ingen ven mere.

Bella kan bedst lide, kun at tale - eller lege med en af gangen.

Hun savner tit Jonas, for de forstod hinanden.

Bella har en rigtig sød lærer, der hedder Karen.

Bella prøver, hele tiden, at være som de andre børn. Hun synes faktisk selv, at hun er rigtig god til at være det.

Karen kommer tit hen til Bella, og spørger om hvordan det går, eller siger, at Bella bare skal sige, hvis der er noget hun har brug for.

Bella tænker, at det er fordi Karen ikke synes, at hun gør det der er rigtigt.

Bella synes, at det er rigtig hårdt, at gå i skole. Der er så meget hun ikke forstår, og som hun ikke ved, hvordan hun skal gøre.

Bella kan godt se, at de andre klassekammerater, ikke har det ligesom hende.

Hun bliver meget træt, hver dag i skolen.

Når Bella kommer hjem fra skolen, er hun så træt, at hun ikke gider være sammen med sine søskende, eller mor og far.

Hun kan næsten aldrig spise noget, de dage hun har været i skole.

Det eneste hun gider er, at stille sine dukker op på rækker, og lægge dukketøjet op i sæt.

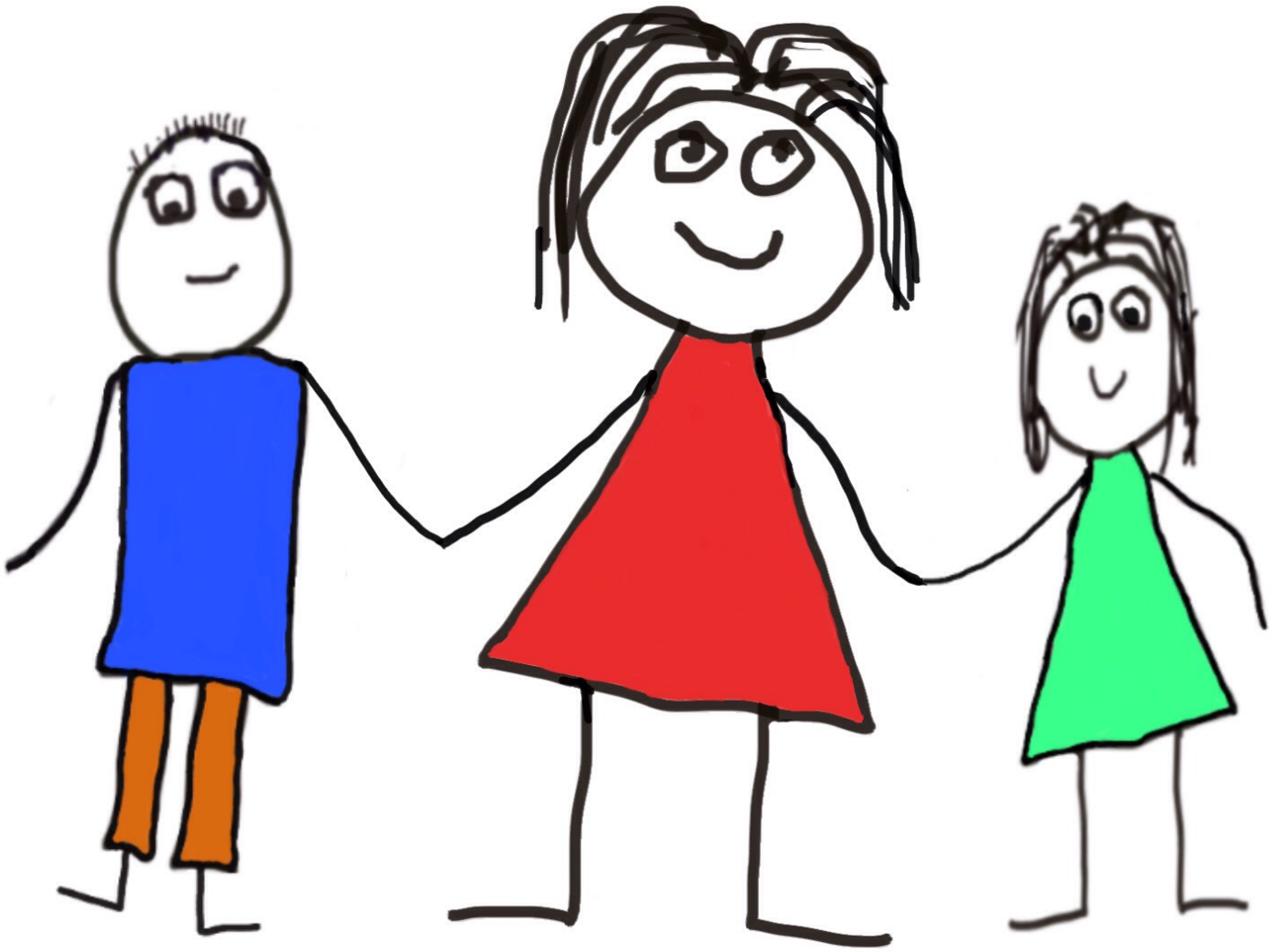

I weekenderne og i ferierne, har Bella det rigtig godt.

Hun elsker, at hun selv kan bestemme, og gøre lige hvad der passer hende. Her gider hun godt, at være sammen med sine søskende.

Far siger også, at hun spiser som en hest, når hun har fri. Bella ved, at han mener, at hun spiser meget, når hun har fri.

Han mener ikke, at hun ligner en hest, når hun spiser, for det har hun spurgt ham om.

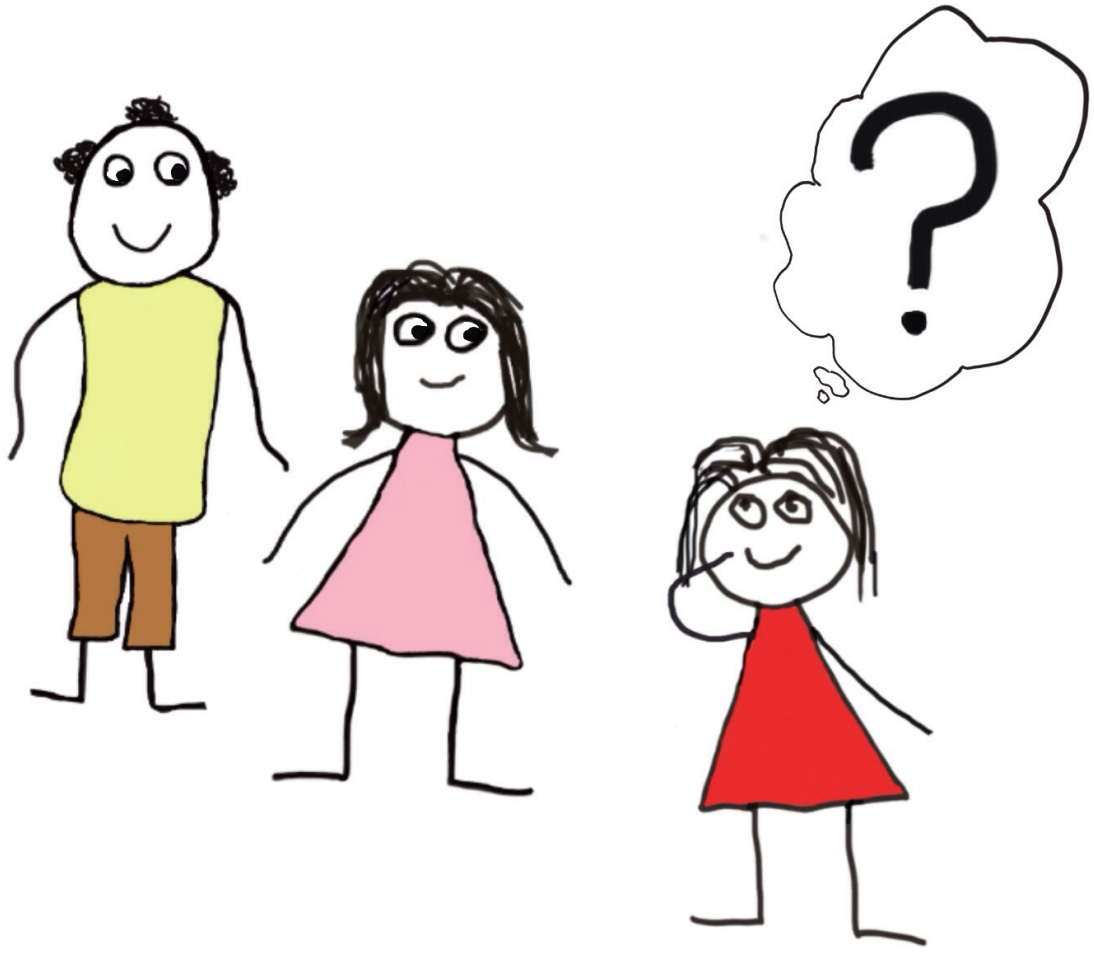

Far og mor har sagt til Bella, at hun skal passe bedre på sig selv, henne i skolen. De siger, at hun bliver for stresset, og at det er det der gør, at hun er så træt.

De fortæller også, at Karen gerne vil hjælpe hende.

Bella synes, at hun gør alt det der er rigtigt, henne i skolen, så hun ved ikke hvad det er de mener, hun skal gøre.

Far og mor har foreslået hende, mange forskellige ting, hun kunne gøre.

De forstår bare ikke at det ikke kan lade sig gøre på hendes skole, for den har de jo ikke gået på.

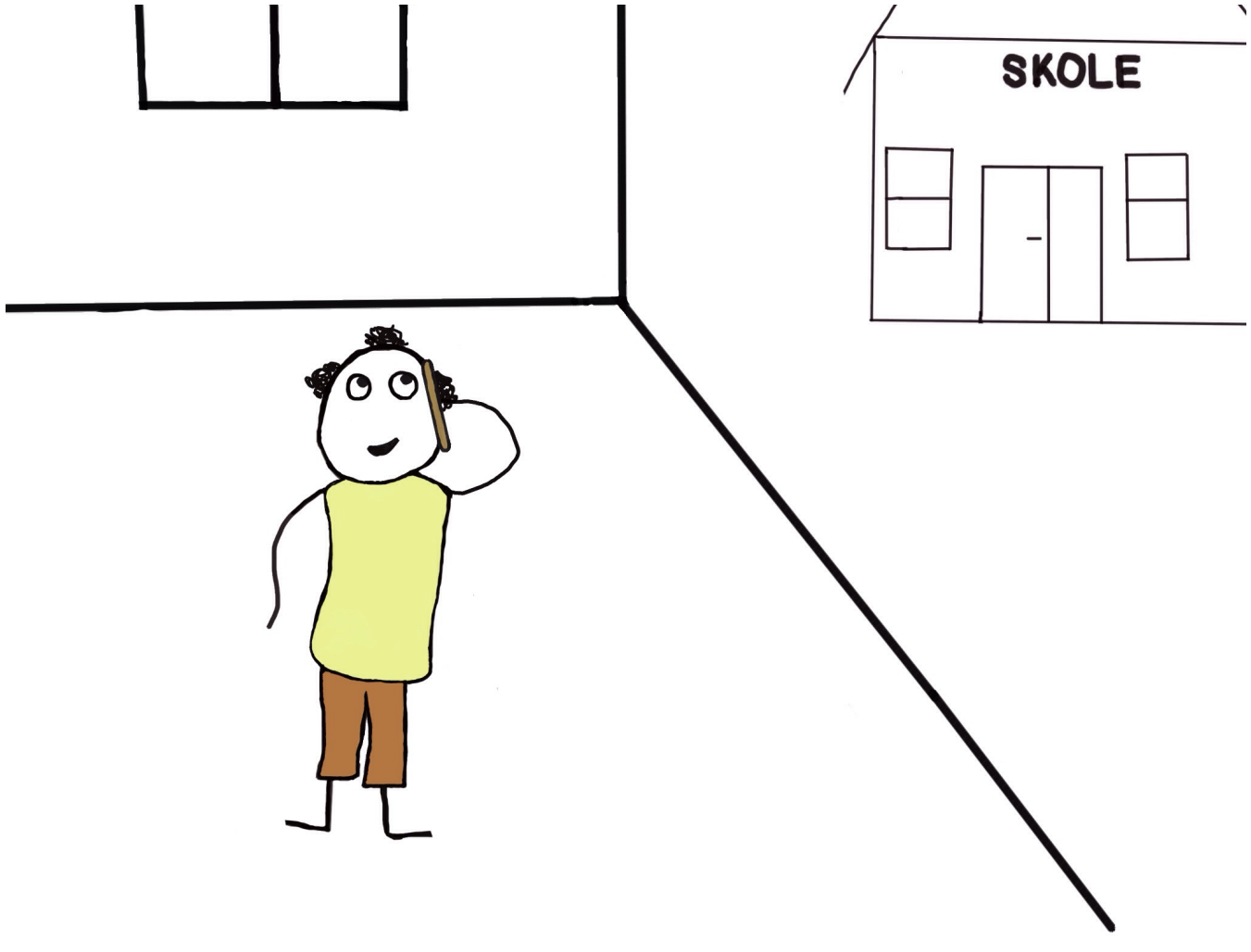

En dag siger far, at nu kan det være nok. Nu må der andre boller på suppen henne i skolen.

Bella forstår slet ikke hvad han mener, for de spiser jo ikke suppe henne i skolen.

Far siger at han vil ringe til skoleinspektøren, og tale med ham om at få et møde, for nu går det bare ikke mere.

Bella bliver helt bange, for at hun skal stoppe med at gå i skole, når nu det ikke går mere.

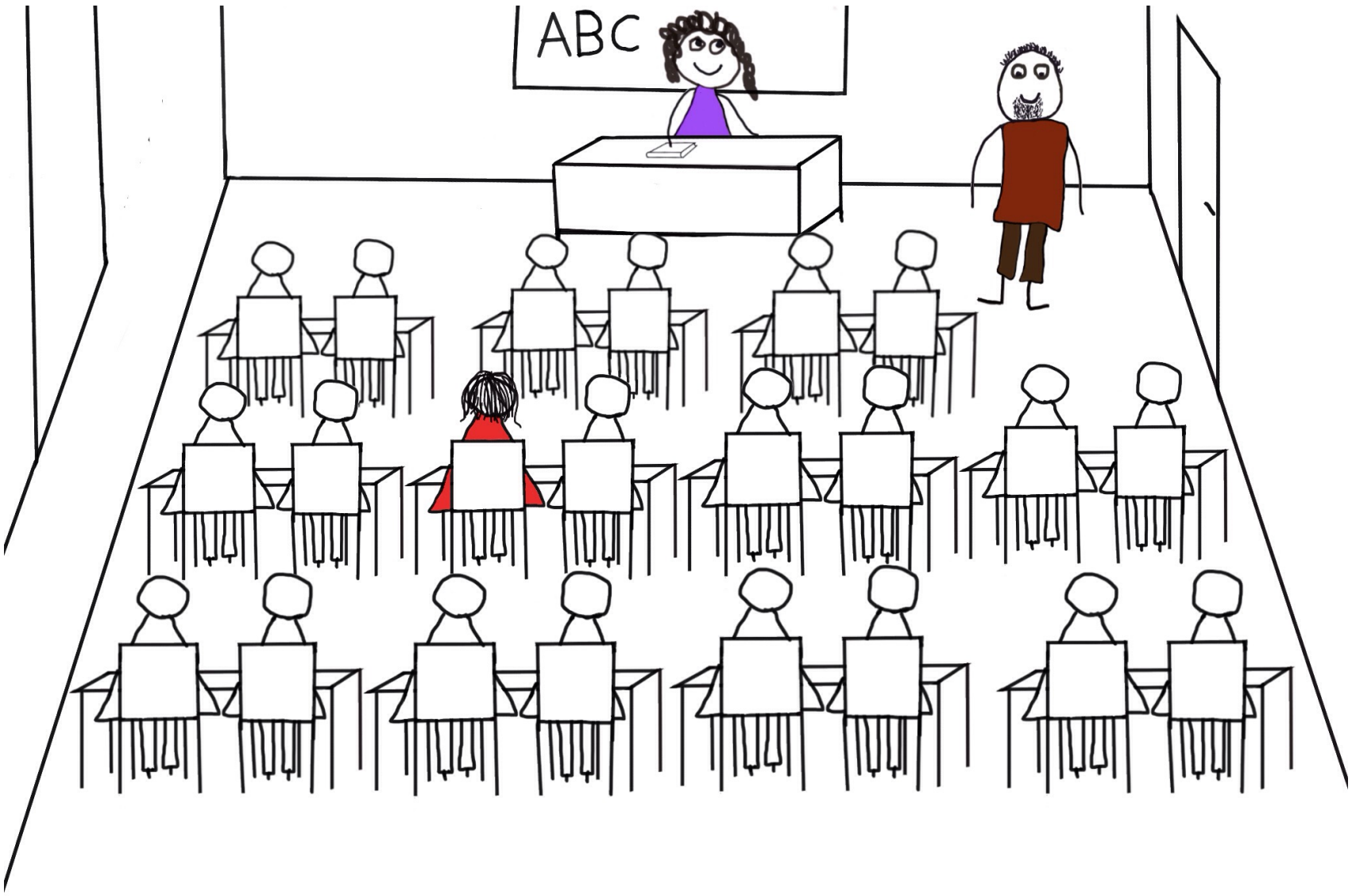

Efter nogle dage, kommer der en mand ind i klassen, sammen med Karen. Han siger at han hedder Erik.

Karen fortæller, at han skal hjælpe med at se, om der er noget der kan blive bedre i klassen, så alle eleverne får mest muligt ud af undervisningen.

Karen siger også, at det godt kan være, at Erik skal tale med nogle af eleverne.

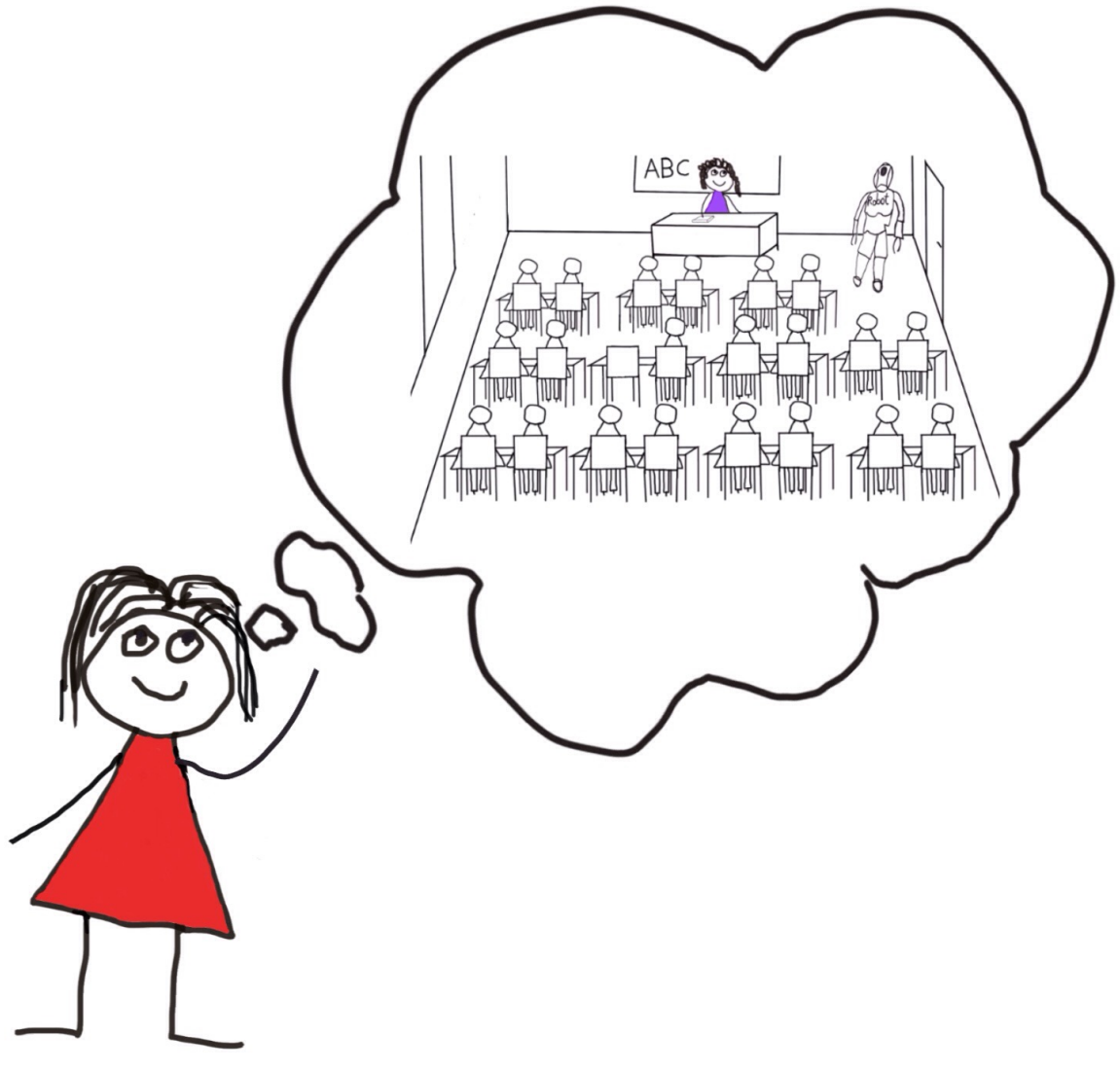

Lige før Erik skal til at gå igen, kommer han og Karen over til Bella.

De fortæller, at Erik skal tale med hende dagen efter.

Erik vil gerne hjælpe hende, så hun ikke skal have det så hårdt, med at gå i skole.

Bella tænker på, om han mon har en robot med, som hun bare kan sende hen i skolen, så den, med sit kamera, lærer alt det hele for hende. Så ville hun, stille og roligt, kunne sidde hjemme på værelset, og lære det fra den. Bare ved at se den gøre det.

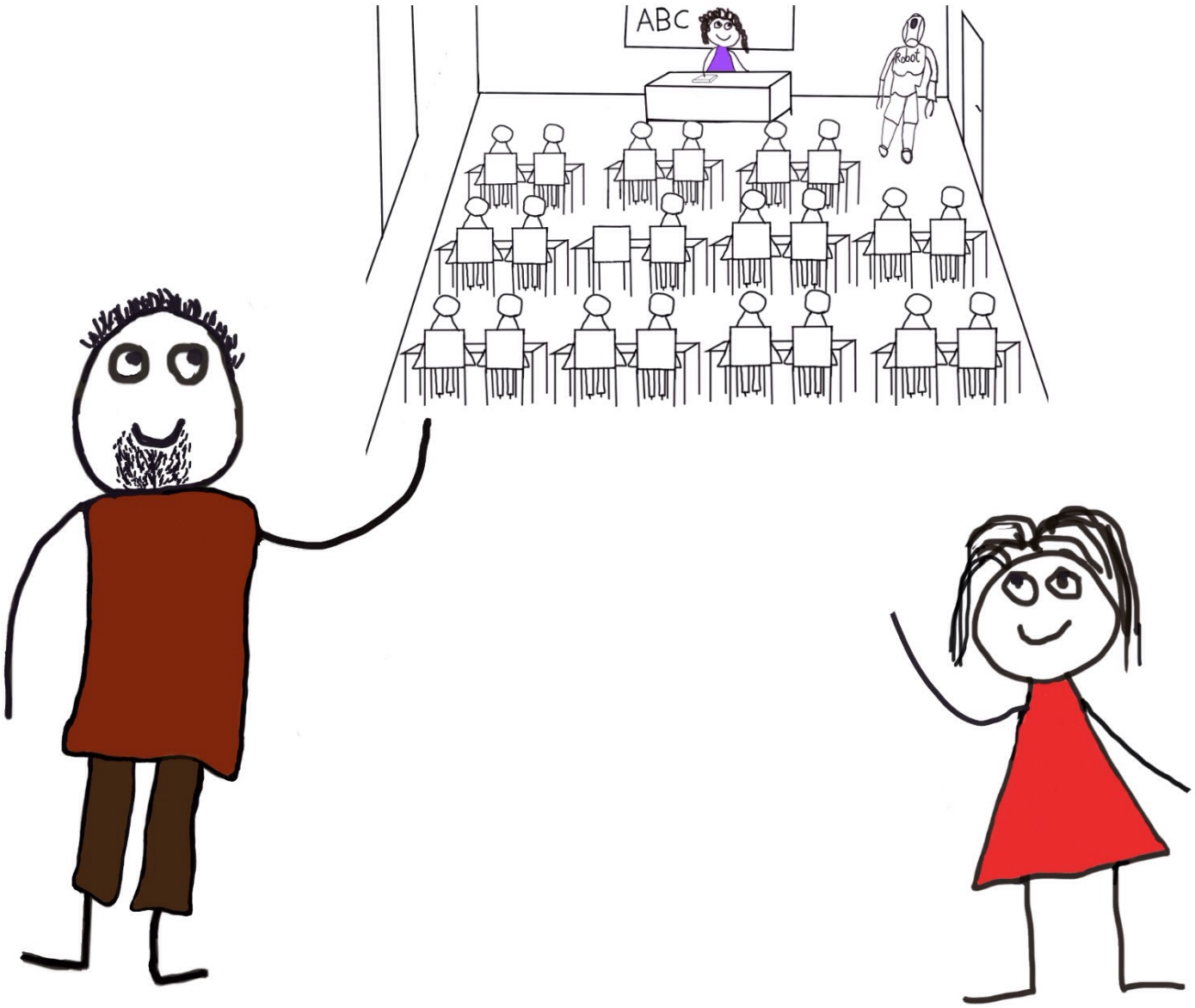

Den næste dag, i skolen, taler Erik og Bella sammen.

Erik spørger Bella, hvad hun har tænkt om, at hun skulle tale med ham.

Bella fortæller det med robotten.

Erik smiler og siger, at det er en fantastisk tanke, for så ville Bella jo være fri, for alle de andre børns larm, og så kunne hun jo bare spørge, om alt det der ikke gav mening, og se hvordan hun skulle gøre tingene.

Erik mener, at det ville være fint for, de fleste, mennesker med autisme, at have sådan en robot.

Erik forklarer dog, at han ikke har sådan en robot, men at der er mange ting man kan gøre, som ville give noget af den samme ro, som robotten ville kunne.

Bella er glad for, at Erik synes at hun er klog, fordi at hun havde tænkt det med robotten.

Hun vidste slet ikke, at den ide var noget værd.

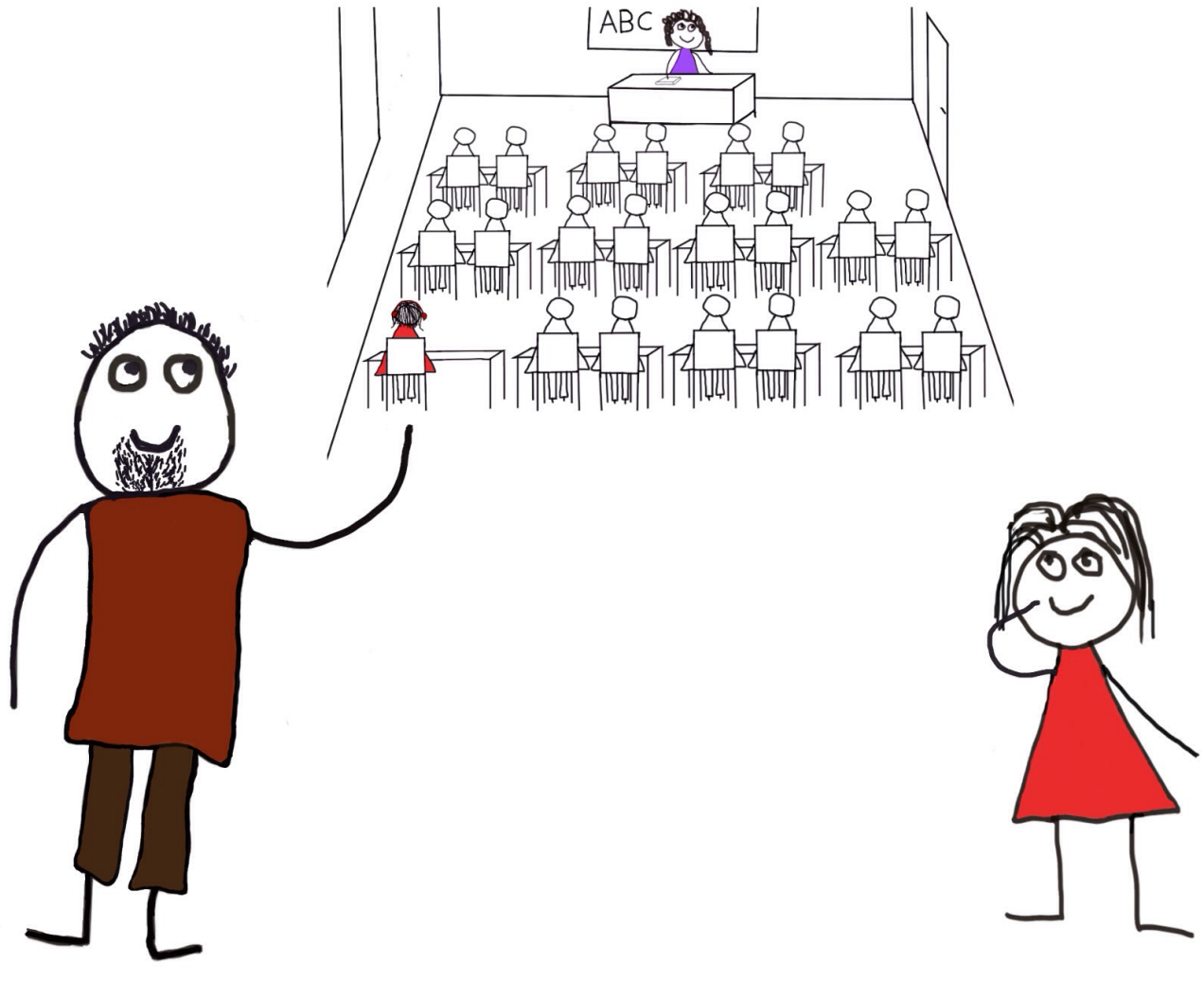

Erik fortæller, at man kan få nogle hovedtelefoner, der kan tage det meste af den lyd der forstyrrer hende, i klassen.

Ud over det, mener han, at det kan være en fordel for hende, at sidde ved et bord alene. Så kan hun overskue sine ting, og så der ikke er nogen der kommer til at skubbe til dem, da det jo forstyrrer hende.

Erik siger også, at han tænker at det ville være godt for hende, at sidde helt nede i det fjerneste hjørne af klassen, længste væk fra indgangsdøren og fra lærerens plads. Det ville betyde, at der kun ville være andre mennesker foran Bella, og hun ville være langt væk fra de elever, der går ind og ud af klassen eller op til læreren.

Erik forslår Bella, at hun venter med at gå ind i klassen, til at der er ro, når det har ringet ind.

Erik har set, at hun bliver meget forstyrret, af den larm der er, når klassen fyldes op og tømmes igen.

Bella kunne også selv holde øje med klokken, så hun kan gå stille og roligt ud af klassen, et halvt minut før det ringer ud.

Erik siger, at han tror hun ville spare mange kræfter, ved at gøre det på den måde.

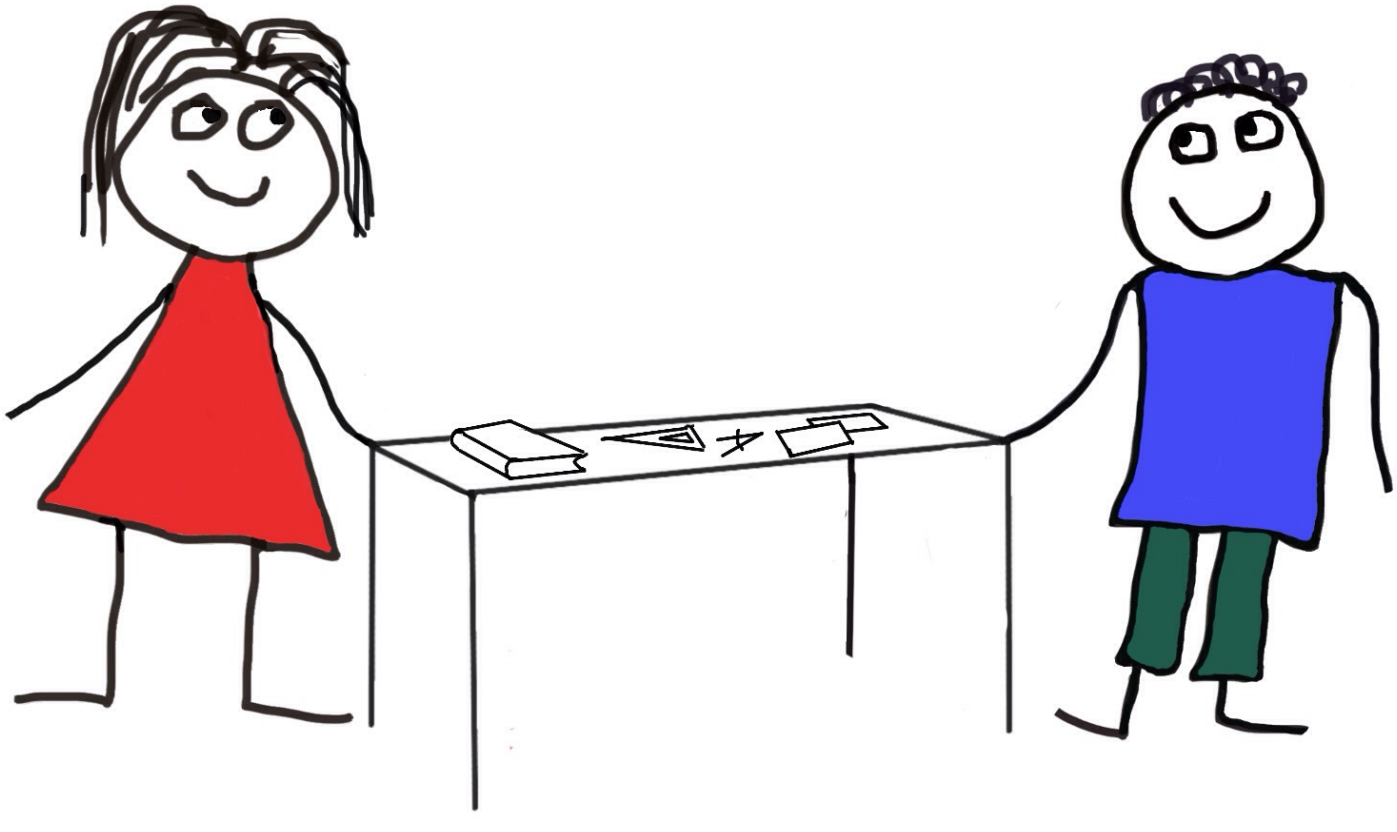

Erik har også lagt mærke til, at det er nemmest for Bella, når hun kun skal tale og samarbejde, med en anden elev ad gangen, når læreren vil have at de skal arbejde i hold.

Han siger også, at han har set, at der er andre elever, der har det på samme måde.

Erik forklarer, at Karen har fortalt ham, at hun vil tænke over det, når hun deler dem op, så de kommer sammen med nogen, som de arbejder godt sammen med.

Nu spørger Erik, om Bella nogensinde bruger Youtube, til noget.

Bella svarer, at hun bruger det til, at se hvad man kan lave med perler, og hvordan man gør det. Bella bruger det også, når hun skal finde ud af hvilke dukker der findes.

Nemlig siger Erik, det er et godt sted at søge, hvis man vil lære noget. Det er det fordi man selv bestemmer, og bare kan stoppe og køre frem og tilbage, sådan som det passer bedst til en selv.

Erik fortæller at der findes programmer til de fleste fag, som man kan bruge på samme måde som Youtube. Erik synes, at Bella skal prøve det.

Det vil Bella gerne, men hun skal prøve det, før hun ved om det er virker.

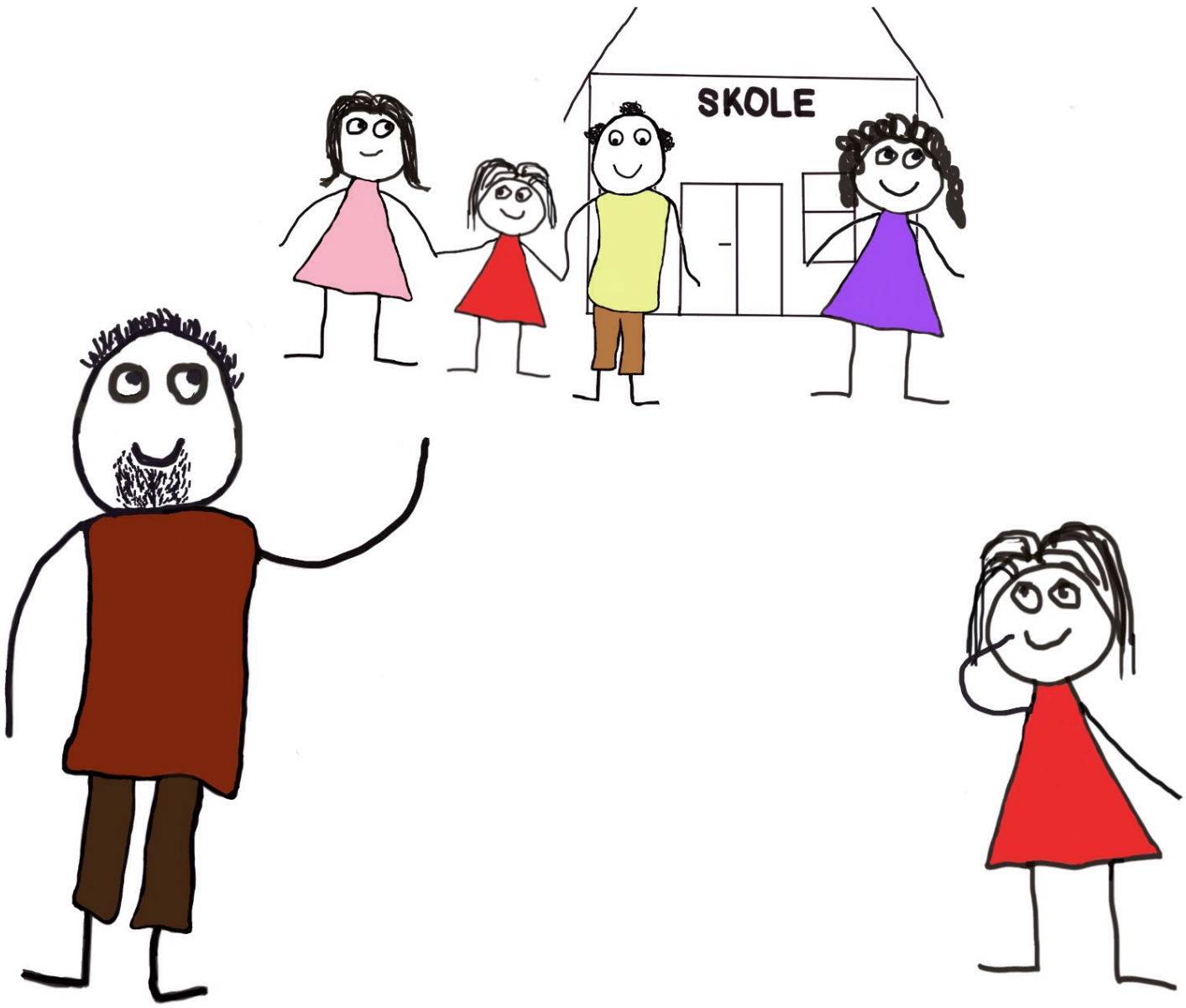

Da Erik har vist og fortalt Bella, alt det hele, siger han, at han har aftalt med far, mor og Karen, at de skal prøve de her ting af.

Når de bliver prøvet af, skal Karen, far og mor undersøge, hos Bella, om det virker, ved at spørge hende selv.

Bella skal så fortsætte med det der virker, og de skal i fællesskab rette det til, der kan blive bedre, så Bella får mere ro, forståelse og overblik.

Lige inden Erik går, siger han til Bella, at han kommer tilbage om en måned, for at se hvordan det er gået.

Han giver også Bella sit visitkort, og siger til hende, at hun gerne må ringe, hvis der er noget hun er i tvivl om.

Bella, ved ikke rigtig hvad han mener, men hun bliver glad for, at han behandler hende som en der ved det.

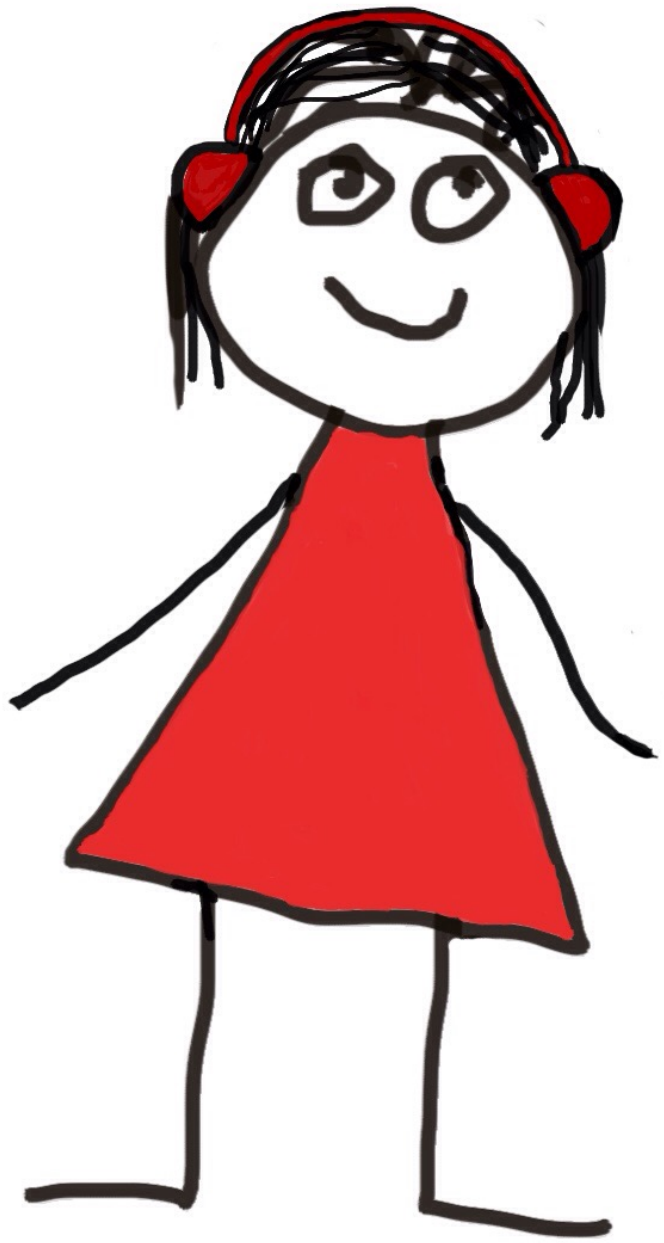

Bella prøver det hele af.

Hun synes, at det er rigtigt dejligt med de nye aftaler, og hun elsker de nye hovedtelefoner.

Far og mor siger at de har fået en helt ny pige. Det synes Bella er noget vrøvl, for hun er jo stadig den samme.

Hun kan heller ikke så godt lide, at de er så begejstrede. Hvorfor kan de ikke bare være almindelige, tænker Bella.

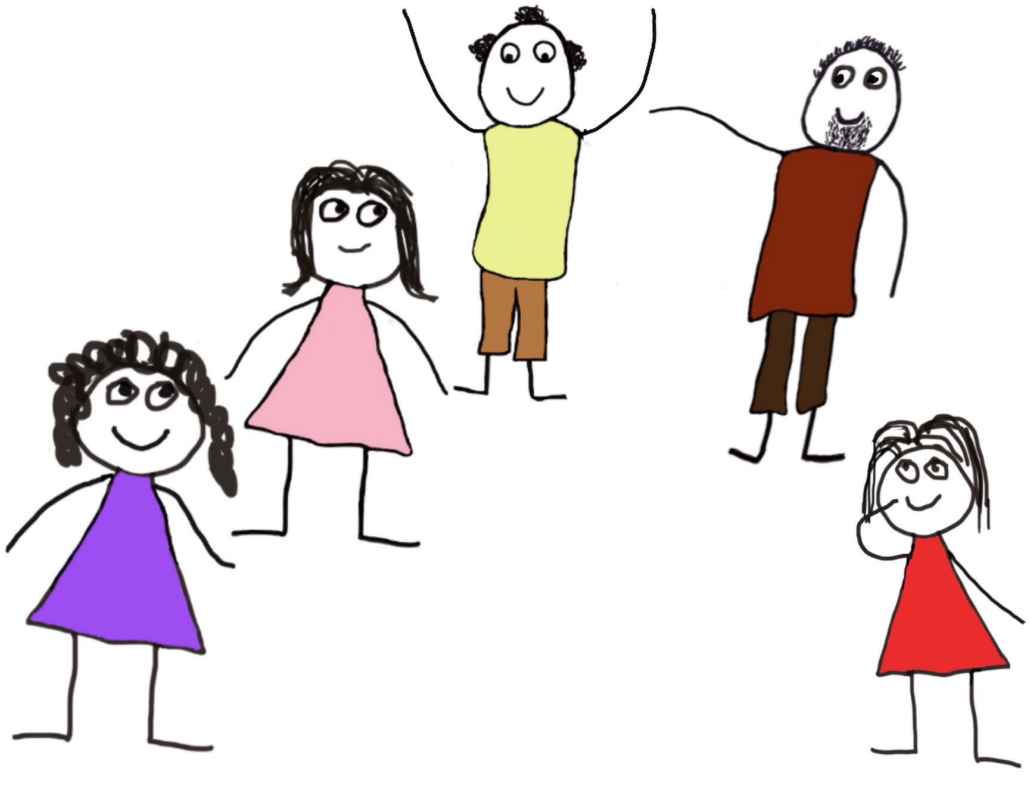

Da Erik kommer tilbage til et møde, er både mor, far og Karen med sammen med Bella.

Erik spørger Bella om hvordan det er gået.

Hun ved slet ikke hvad hun skal svare. Skal hun fortælle, alt hvad der er sket, i hver eneste time og hver dag, eller hvad er det han vil vide.

Heldigvis, starter far begejstret, med at fortælle en helt masse.

Erik stopper far og siger at han lige skal skrue lidt ned for begejstringen, for det kan være temmelig svært, for mennesker med autisme, at holde fokus, hvis der er så mange følelser, i det andre siger.

Bella kan rigtig godt lide Erik

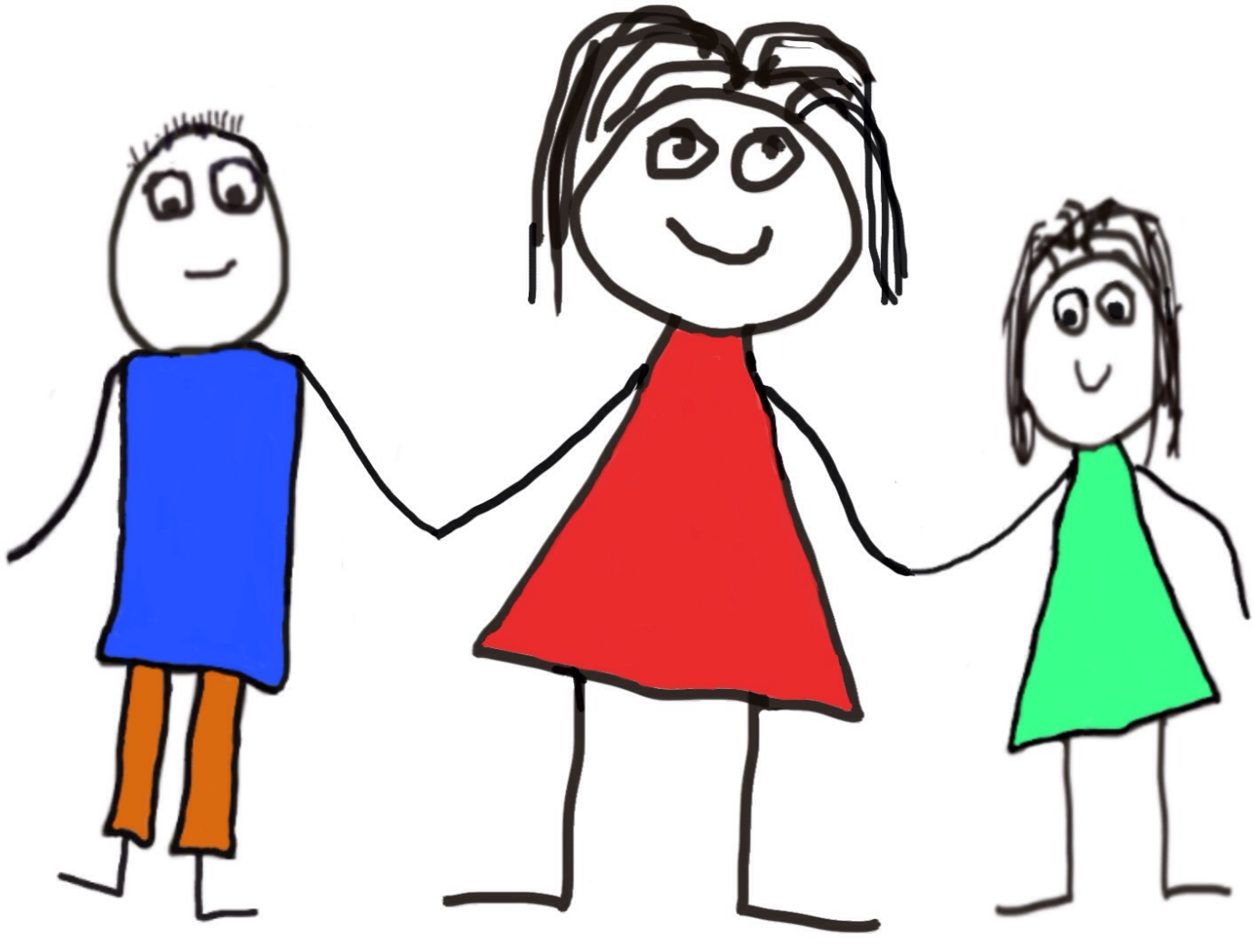

Mor fortæller, at Bella har haft overskud, til både at spise og være storesøster, for de andre søskende.

Bella synes hele tiden hun har været storesøster, det blev hun jo da hendes lillebror blev født.

Karen fortæller, at det har været godt for hele klassen, at opleve, at Bella gjorde nogle ting på en måde, der passer til hende.

Det har gjort, at også nogle af de andre børn har spurgt om de måtte gøre ting på måder, der var bedre for dem.

Bella kan ikke rigtigt finde ud af hvad det er der er sket, men hun ved bare at det er bedre nu.

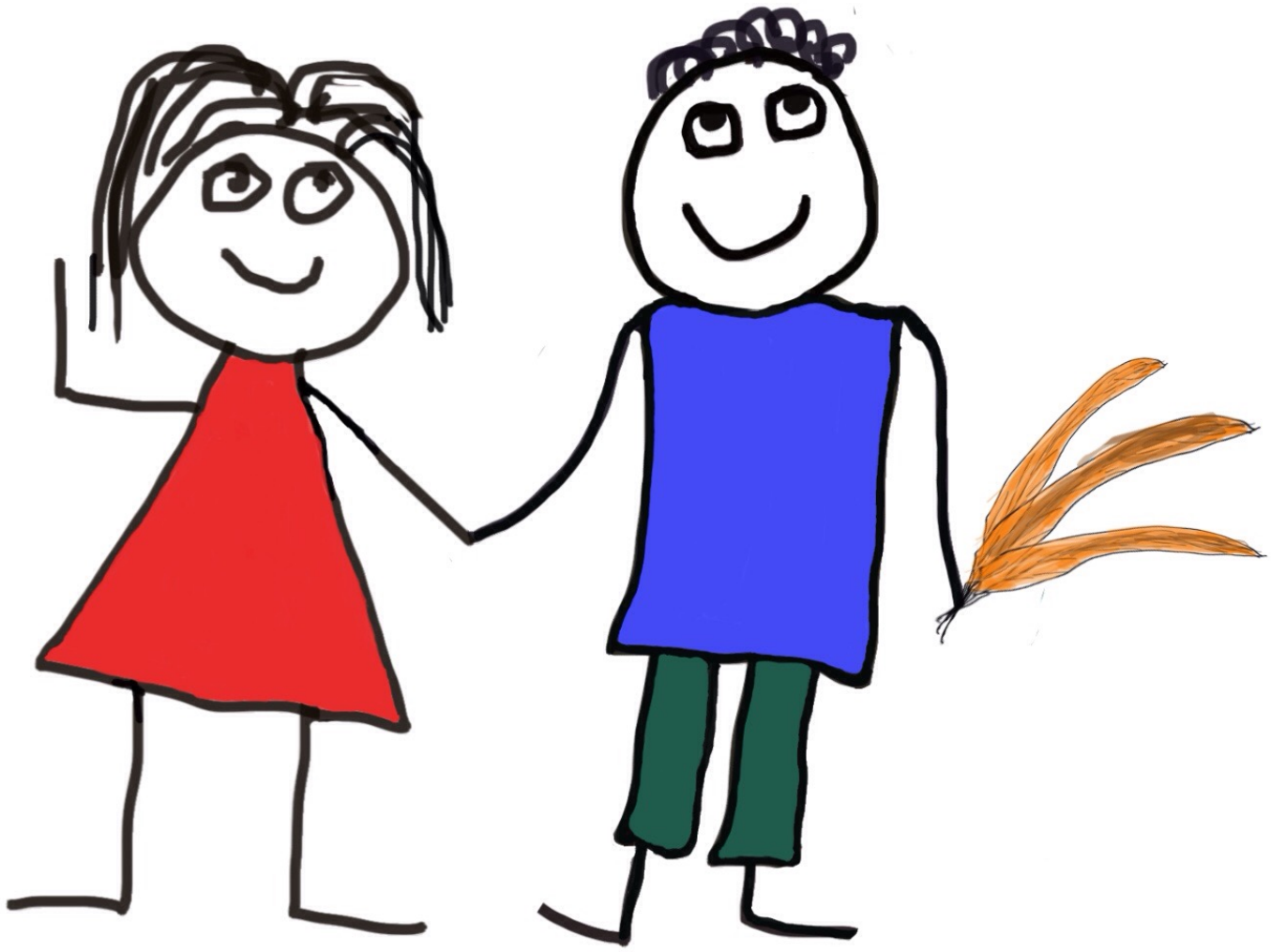

Bella er nu blevet glad, for at gå i skole.

Det er stadig hårdt, fordi der sker så mange ting omkring hende, som hun først får ro til at tænke over, når hun kommer hjem og er alene.

Bella er blevet ven med Jannik,. Han er den dreng, i klassen, som hun arbejder allerbedst sammen med. Han samler på fuglefjer, og han har allerede 346 forskellige.